

Diemed; thi det ærede Medlem glemte da, at vi den Gang netop som Betingelse for Anvendelsen af disse meget omtalte 30 Millioner havde opstillet en extraordinær Indtægtskilde. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem i den Henseende kan sammenstille disse to Ting. — Jeg kan ikke komme ind paa at svare paa enhver Bemærkning, som det af mig stillede Forslag har foranlediget. Hovedindlægget imod det er jo imidlertid kommet fra det ærede Medlem fra Odense (G. Koch), og jeg indrømmer, at han maalte mig Skjæppen fuld. Han stred med en Barme mod det af mig stillede Forslag og for Udvalgets Flertals, som om han stred pro aris et focis, for at tale Latin, som det ærede Medlem var saa tilbøielig til, og jeg ser dog ikke, at han kan have nogen overordentlig nærliggende Interesse i det af Flertallet stillede Forslag; hans Barme i den Henseende forekommer mig altsaa noget umotiveret. Hans Bestræbelser for at argumentere imod mit Forslag levede ham imidlertid i en stærkere Grad, end det forekommer mig vel valgt, til at underlægge dette Forslag Motiver, som jeg allerede har havt Leilighed til at modsigge. Naar det ærede Medlem saaledes gif saa vidt, at han søgte at anvende en bekjendt Fortælling om Augurerne paa mig og min ærede Sidemand (Sjøgshro), hvorved jeg antager han sigtede til Uholdbarheden af de Argumenter, hvormed vi støtte vor Mening, tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at det, jeg kunde gjerne sige noget nær Jernærnelige, som ligger i denne Hentydning, med samme Ret kunde vendes tilbage imod ham og Flertallets øvrige Medlemmer, naar vi stille os Billedet for Die af de Herrer seende paa hinanden og overveiende de Motiver, der have ført til deres Forslag. Jeg henstiller til det ærede Medlem, om han ikke tror, at en saadan Tilbagevisning af hans Antydning vilde være paa sin rette Plads; men jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, idet jeg tror, man ikke skal tillægge disse Udtalelser større Vægt, end de have som en piebliffelig Indskydelse. — Det ærede Medlem havde noget travlt med at undersøge, hvad der havde overrasket mig, naar jeg havde sagt, at de af Flertallet stillede Forslag vare mig meget overraskende, og opstillede i den Henseende forskjellige Hypotheser, som jeg her slet ikke skal indlade mig paa, thi jeg tror, at det ærede Medlem kunde have sparet sig dem. Jeg skulde haade, at jeg temmelig tydeligt havde sagt, hvad det var, der i den Henseende var overraskende. Det var ikke dette, at man nu er gaaet ind paa et nyt System, skjøndt det ærede Medlem maa indrømme mig, at det er et nyt System, man nu er gaaet ind paa; om man end tidligere delvis har benyttet det, forandrer det ikke det Faktum, at vi med Overlæg og velberaad Su i Løbet af de sidste Aar have forladt Systemet med private Baner og ere vendte tilbage — om det ærede Medlem vil — til at bygge Statsbaner. Det er ikke det, der var det

Overraskende. Jeg har selv været med til at anerkjende Rigtigheden af, at man er kommen ind paa dette nye System, men det, der overraskede mig, var, at dette nye System saa hastig havde baaret saa overvættede rigelige Frugter, som det aabenbart har gjort i det nedsatte Udvalg. Det Overraskende var endvidere, at man, benyttende det private Initiativ, kom ind paa saa omfattende Forslag udover de forelagte, og at endvidere den høitærede Regjering rakte Haand til Noget, som den selv maa indrømme, og som jeg tror vel heller ikke Noget egentlig vil benegte, er i en overordentlig Grad lidet forberedt, lidet overveiende og lidet undersøgt. Det er det, jeg mener med fuld Ret at have betraget og betegnet som Overraskende, og jeg har ikke betegnet noget andet Punkt end netop dette paa denne Maade. — Naar det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde Ret til at tale om Misbrug af det private Initiativ, idet jeg formentlig skulde have misbrugt det i en ganske overordentlig Grad, saa maa det ærede Medlem erindre, at det var slet ikke Benyttelsen af det private Initiativ, jeg angreb; men jeg sagde, at det var betænkeligt at benytte det private Initiativ, naar der var Tale om Jernbaneanlæg for Statens Regning, thi da kom saa mange lokale Interesser til at gjøre sig gjældende paa en for det Hele utilfredsstillende, ja, jeg kan gjerne sige skadelig, Maade. Jeg tror derfor ogsaa, at paa dette Omraade bør Folkethinget være forsigtig med Benyttelsen af det private Initiativ. At man derimod paa andre Omraader kan se sig nødsaget til at benytte ikke det private Initiativ, men et Udvalgs Arbejde til at fremskille Forslag og Ændringsforslag, hvorom Udvalget selv erkjender og udtaler, at de ikke have deres Plads som udgaaende fra et Folkethingsudvalg, men burde være udgaaende fra Regjeringen, er noget ganske Andet end det, som her foreligger. Jeg sigter herved naturligvis til, hvad jeg antager, at ogsaa det ærede Medlem sigtede til, nemlig Forslaget om de overordentlige Forsvarsforanstaltninger. Det ærede Medlem maa have hørt Noget, jeg aldeles ikke har nævnet, naar han yttrede, at jeg skulde have henvist til de farlige politiske Forhold i Europa og kastet et vidt Blik ud over Horisonten. Jeg er mig ikke bevidst at have yttret en eneste Stavelse herom, saa det ærede Medlem maa vistnok da have hørt Noget i sine egne Tanker, eller i alt Fald Noget, som ikke stammer fra mig. Egeledes ønskede jeg at gjøre en Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Appel til Interessen for Arbejderne. Det ærede Medlem mente, at vi gennem den høie Regjering havde deltaget i at tilskynde Kommunerne til at lade foretage forskellige Arbejder, for at afhjælpe Arbeidsløsheden, og at det nu ikke var Andet end rimeligt, at Staten gif i Spidsen her. Dette Exempel passede imidlertid slet ikke. Jeg har ikke for mit